

Нера Легац
ШТО МИ ЈЕ МИЛО И ДРАГО

Уредник:
Зоран Колунџија

Рецензент:
Перо Зубац

Нера Легац

ШТО МИ ЈЕ МИЛО И ДРАГО

Поезија

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

Уместо посвете

Кратко путовање кроз парче моје Војводине

Путујем. Испред мене се пружа пространство равнице.
У даљини се у небеском плаветнилу
преливају боје раног јутра.
Жито се њише. У даљини, види се шумарак бреза.
Јутро још није узмахнуло.

Добро јутро нови дану!
Добро јутро ливадо и њиво сјајна!
Добро јутро радости што свану!
Добро јутро свему новом у новом дану!

Мирно, моје мисли плутају по обрисима
војвођанске равнице.
Неко тера црвени трактор. Жена у даљини се одмара
под крошњом високог стабла.
Свуда је мир. Стојим на граници неба и земље.
Ове земље мекане, плодне, војвођанске.
Она ме храни својим мирисом, лепотом, мирноћом.

Птица је полетела. Жбун се губи у даљи.
Рода, високо на димњаку, поносно стоји.

Пењем се на балкон са којег ми поглед обухвата све.
Река тече.

Моја Војводина, најлепша, плодних њива, жутог жита,
брезових и јаворових шумарака, вредних људи.

Моја душа је радосна.

То сам ја.

Добар дан Војводино!

Добар дан златно жито!

Добар дан Дунавe!

Добар дан хранитељице мајко!

Добар дан душо моја, мила, препозната!

МИЛО И ДРАГО

ТУ ЖИВИМ СВОЈЕ ЖИВОТЕ
НА ТРИ СРЦА ЈУНАЧКА
ТУ ГДЕ СУ МОЈИ
СРЕМ, БАНАТ И БАЧКА!

...

У ЈУТАРЊОЈ КАФИ
КРИЛА АНЂЕЛА,
А БЕЛА ГОЛУБИЦА
НА БАЛКОН СТАЛА!

...

ГУБИМ СЕ У БЕСКРАЈУ
СВЕТ ТИШИНЕ
ПАДА СНЕГ
НА МЕНЕ.

...

МЕНИ ЈЕ МЕРА ЗА ДАЉИНУ СИБИР
ТАКО ДА НИКО И НИШТА
ДАЛЕКО НИЈЕ.

...

ДАЉИНА И ХЛАДНОЋА КОЈА МЕ ОБУЗМЕ
И СРЦЕ СТЕГНЕ
КАД, ШТО БЕШЕ ЉУБАВ,
ВИШЕ НИЈЕ, А ЈЕСТЕ.

...

...

ЗАГРЉАЈ МОЈ
ЛУПАЊЕ ТВОГ СРЦА
СНАГОМ СВОМ
ОСЕЋАМ.

...

НАШЛА САМ ЖУТИ КИШОБРАН
ПАДА КИША
ДАНАС САМ СУНЦЕ.

...

ЦЕДИМ МИСАО О ТЕБИ КАО ПОМОРАНЦУ
СОК КОЈИ ЦУРИ
ИЗМИШЉА ЉУБАВ.

...

СВЕТИ ЂОРЂЕ УБИВА АЖДАХУ
КОЈА МЕ МОЛЕЋИВО ГЛЕДА
СВОЈИМ ЗЕЛЕНИМ ОЧИМА.

...

Мисли

До год сањам, постојим
Могу да насликам речима
Мисао и осећај,
Могу да постанем неко други
На трен и
Будем ти,
А ти, ја.

И све је могуће и немогуће
Само треба знати проћи
Кад се отвори Портал.

До тада...
остају мисли...

Ту сам

Ту сам негде, као и ти
У мојим мислима стално
Свеприсутност нас чини
Да смо заједно и кад нисмо.

Не знам да ли је то љубав
Чезња за загрљајем,
Додиром, страст,
Али жеља за блискошћу јесте
И зато смо сигурни у нас.

Можда нас растави даљина,
Или живот раздвоји
Остаћу на пола, као и ти
До новог сусрета,
Новог стизања,
Новог ми.

Моје

Моје си Сунце и мој Смех
Моја си Тајна и мој Грех
Моја си жеља на Свету овом
Моје си Срце и моје Моје
Душа и Радост
Загрљај, Дах
Моје си Моје,
Ја Твоја на Мах!

Имам, а немам

Са друге стране приче што тече
Као река животом овим
Има ли смисла у свему што рече
Ка мени мисао што нестаје тим.

Има ли нас игде изван
Има ли нас игде сад
И колико тога ћу платити
За све што имам, а немам...

Сан

Сан
у сну
радост недосегнута
неиспуњен испуњен живот
мисао без речи
присутност што лечи
недосегнуто хватом
неухваћено сатом,
а ћути и без речи
безусловно лечи,
на јави
као и у сну
подигне високо
и не да ка дну
у лету хвата
снажно и чврсто
медвеђим стиском
загрљајем
у сну
сан
и јава постаде!

Око мене

Мисли ме окупирају многе
Не знам шта хоће од мене
Ја само мало љубави треба
и да лако стигнем до тебе.

Знам да срећа ту ми је
Смеши се лако и чисто
Ипак, као да магла је
и неће да буде бистро.

Тек капљицу туге осетим
Не да срцу знак за одмор
Неки немир предосетим
не дозвољава мир и свој простор.

Радост на дохват руке стоји
Ал' хоће прво туге да броји
Некакве мисли што не дају мира
Којима и кап кише баладу свира.